

О́ сла́внѣи гра́де Сви́шб- Сички те дѣца да зверѣ
 скѣи въ цѣркова даги доведѣ
 и́згѣвихме сла́вей Бѣлгѣр- Да видатъ неговый прах
 скѣи че азъ безъ очѣи останах

О́тиде на́шата свѣтла зарѣ Горки сълзы да проливам
 при небеснаго царѣ и гробъ-а мѣ да обливам
 Погрознѣ красно то лице Мѣне ѿ тамъ да вдигнат
 на наше то ясно слънце а не мѣ сички да вѣикнат
 Млазкнаха оуста обидни Почивай нашъ оучителю!
 кой се мѣдрость точили оусѣрдный попечителю
 Свѣрзаха се вѣли ржцѣ Радвайса ты и весели
 що държѣха тѣнко перце че отъ тѣка се пресели
 Спрѣха се вѣче на долъзъ Пріѣмай прохладаніе
 негови прекрасни нозѣ за твоѣ то награжданіе
 Кой са далѣкъ ходили Пріѣмай слѣдка прохлада
 за насъ обидно плѣдили оу небесна та ограда
 Таа жалъ като изрече Но за твои те къ намъ
 на долъ да се затече трѣды
 Кад го чѣката испроводи вѣчна пѣмать нека ти вѣ-
 прабо въ школата да доди ди!

